

מקור
טיפוסים מזכרים

גן נעור (מאת בנימין תמוז, הוצאת שוקן, 129 עמודים) הוא קובץ סיפורים על חמישה גברים ואשה — שלושה בני בליעל, בזבזן, ושיכורה. כולם ישראלים — וכולם טיפוסים מיוחדים במינם.

אלי (נפש הפצה) הינו פקיד השקוע ב־חובות עד למעלה מאוזניו, בגלל אהבתו היתירה לחפצים יפים ולהרחבת הרצת חבריו מפתים אותו להילחם אליהם למסע על פני אירופה. הוא דוחה תחילה את ההצעות, אך נכנע בראותו בשבועון אמרר קאי מצוייר מכשיר משוכלל של חיי פיד־ליטי, ובהידוע לו כי ניתן להשיג מכשיר זה אך ורק באירופה.

אשתו של אלי, ליוי, מניחה לו לנסוע. הסיבה: היא סבורה שהנסיעה תרחיב את דעתו במידה מספקת כדי לאפשר לו לכתוב יצירות מקוריות.

שולה (אמו של דודיק), גרושה יפת תואר העסקת בציור, אוהבת גברים וקוניאק. אין היא מתנזרת משני אלה אפילו ביום גישואיו של בנה, הלומד באוניברסיטה הירושלמית. בעלותה לירושלים היא נתקלת במכר התיק, שהפך למרצה באוניברסיטה, מבלה את ה־יום בחברתו, משתכרת. התוצאה: בשעה שהבן ניצב מתחת לחופה, נמצאת האם במיטתו של צייר צעיר, אחד מחבריו ה־טובים ביותר של הבן.

בצל האב. עורך־דין שלמה גולדן (בגדה), הינו אדם בעל הופעה קשוחה. במשרדו משתעשע הוא בשיסוי עוזריו זה בזה, ואילו בביתו עוסק הוא בקריאת שיריים וכתובתם. גולדן מלא תסביכים כרימון, סוגד לזכר אביו, אשר תמונתו תלויה על קיר חדר־העבודה שלו.

המצב משתנה במקצת כאשר פוגש גולדן בהלנה ואן אמדן, העומדת להתגרש מבעלה. תסביך הנחיתות שלו אינו מאפשר לו ל־האמין כי הלנה תאהב אותו בזכות עצמו. על כן נוקט הוא בתכסיס גאוני: הוא משיג את גירושה, אך מפסיד במתכוון במשפט על זכותה למחצית רכושו של בעלה. כחנתו היא להשאיר את הלנה במצב של חוסר־תודאות, לאלץ אותה להשען עליו ולהינשא לו.

אולם כאן מתרחש משהו בלתי־צפוי. הלנה מפענחת את שיריו של גולדן, מגלה את המזימות המשתקפות מתוכם. התוצאה: עורך־הדין נשאר קרח מכל הצדדים.

שני בני הבליעל הנותרים הם מיכאל (תינוק שטנבה) ונחציה (איש רבוב). מיכאל הנו שחקן צעיר, גדוש שאיפות, הורד ל־אירופה ברדפו אחרי הכסף, מתנכר לישראל מבלי למשוך ידיו מן ההופעות למען ה־מגבית. לזמן מה חוזר הוא למוטב, מתקבל לאולפנו של האמן הצרפתי זוליאן דלארו. אתר תוקף אותו בולמוס הכסף והפרסומת שנית — הפעם לנצח.

נחציה אינו, בעצם, בן בליעל. אין הוא אלא ברנש אומלל, המנסה לכפר בעורף גמישות על חוסר שרירים מפתחים ועל מכורתו הגלותית. נחציה נתקל במורה מופת לא לגידו, המנסה להוכיח לו כי "גידו היא אמנות ולא הרמת משקלות בקרקס. גידו היא דרך חיים, אמנות לכל תחור־מיה..."

הצעיר אכול רגשי־נחיתות משתכנע, מפ־עיל תכסיסי גידו מוסריים נגד המורה עצמו, גונב את שיריו ויצירותיו המדעיות, פותח מכוני אמון משלו מתפרנס ומתעשר. הטיפוס המזור והאהוד ביותר המסתתר בין דפי ספרו של תמוז הוא דורי (גן נעור), הנער אשר סירב להרוג שבוללים — ונאלץ להרוג ב־אדם. אומר דורי בשכבו עם חווה, סטודנטית לרפואה: "אני מסתובב בשטח ועושה שמות... רוצה כל דבר חי... יורה אפילו בתרנגולות... מגיבה החיה למחרת היום, באוזני הסטיכיאטור שלה: "תגיד, דוקטור, זה לא מזכיר לך את האגדה על ההלך שבכל מקום שהוא דורך צומחים פרחים ונשמעת שירת צפורים, אבל הוא עצמו הולך והילך ועצוב לו. והוא לא יודע מה הוא זורע מאחוריו, ותמיד לבו כבד עליו?"

פסל־משרר־עונו־איי־סופר תמוז חצב את דמויות סיפוריו מקרקע המציאות. עד כה הספיקו הקוראים להיות בהם מספר עתו־נאים, מו־ל גודע, אחד משחקני הקאמרי לשעבר, ואפילו את שי אופיר. אמר ה־שבוע אחד מיושבי כסית: "כל אחד יכול למצוא בספר זה את כל אחד... כמעט כמו בתניך".

עונת
הגשמים
הגינה...
נעל נעליים עם סוליות
סוליאנותו
כנתי חדיר לאיים
חזק א 3

גורדון לבינטון אילון

גיורא גודיק מציג:

אימה
סומאק

ב"חיכל התרבות"

בת ל־א בוי ב,

3 ימים בלבד

22-24 באוקטובר

פרטים כמודעות

פקידים!

תלמידים!

סטודנטים!

הרשמו עוד היום ב־אולפן גרבי לקורס הדורחודשי (2 X בשבוע) ל־

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

כת"א: אצל ח. בריקמא, גורדון 5.

בחיפה: בייס, במעלה, החלוק 13.

הצלחה מובטחת!

מצלמה טובה יותר

משמעותה אפסריות צילום מרובות יותר, תמונות טובות יותר והנאה גדולה יותר. החלף את מצלמתך ש־מילאה את תפקידה, לימוד תורת הצילום, במצלמה שתאפשר לך ה־דמויות לצילום מרובות יותר ואתה תוכל להנציח יותר מהחי משסתך וחיך אתה. ברנר קונה מצלמות במחירים טובים.

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלוק 30